

Universitätsbibliothek Wuppertal

**Theokritu eidyllia, tutesti mikra poēmata
hex-kai-triakonta**

Theocritus

Francofurti, 1553

IX: Νομεὺς ἢ βωκόλοι (ὑπόθεσις)

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-724](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:468-1-724)

Αεινότε τῷ πένθῳ γένον αὐθεοκοιτεῖν,
 Τῷ δρῦι τῷ βαλανοικόσμος, τῷ μαλίδη μᾶλα,
 Τῷ δοϊ δ' ἀμόχος, τῷ βακόλωφῷ δόρες ἀυτῶν.
 Ωσδι παιδες ἔπειται, ὁ λάγωσθος ὁ γόργεν.
 ἀλύ πατέρων σόμια χι μὲν φίμορος ὁ δάφνη Φωνά.
 Κρέασον μελπμένω τεῦ ἀκτέρων, μέλι λείχην.
 Λάσσον τὰς σύνεγας ἐνίκησες οὐ δείσιν.
 οὐ λέ πλῆσμε καὶ αὐτὸν ἄμετρόντας μολέξαι,
 τίναν τὰν μιτύλων σωσάν τοι μέσακτά ριάται.
 οὐ θέριε φαλάξ αἰεὶ τὸν ἀμολέα τολμοῖ.
 Ωσ μὴ δ παισὶ ἔχαρι, η αἴνιλαρ, η τλατάπητος
 Νικίφες ὅντας ὥδη μιτέρα νερέστος ἀλοιρ.
 Ωσ δέ κατερυμέχθη μὲν φίλποο, φένα λύπη
 ώπερος, ὡς κανύμφα γαμηθίστηκάρχοιρ.
 Κακό ρύτω Δαφνης πέρα πιμέστ πρᾶρες ἔγενη,
 Καὶ νύμφαις ἀκριβοῖς ἐών εὖ ναιίδες γαμέν.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΕΝ.

νατος Ειδυλλίος

Τὰ μὲν πράγματα τῷ Σικελίασ. νομεῖν δέ τοι δις
 δεῖται Δαφνηδος μὲν αλκα, ὅπως ἀλκήλοισ αἰτέ
 σωσιν, οὐδὲν δέ τοι πέρας Μεναλκαν.

Αλλωσ.

Τὰ μὲν πράγματα τῷ Σικελίας κέντζ, ἐκκαλοῦνται
 δέ οὐτε Λυνομέως Δαφνης μὲν αλκασ, ὅπως ἀλκή
 λοισ αἰτέσσωται, οὐδὲν δέ τοι πέρας Μεναλκαν τοτενον

d

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ

πεσικελικὸν, ἀπέρ Μενάλκα χελκιδέως. ὃν φοστί^ν
ἐξημισάνας ἔραθην τοῦ κυριωμάτος θύπης. Οὐ δέ
το μή αἰδητογχάνην αὐτόν, κατεκρημνισθῆναις Βοκολί^ν
ἀσθεοῦ, γυνέτεστε Βοκολικὴν φρονήν λέπε. Εἰ δὲ εἴης, οὐ
τῷ Βοκολιαδοσθεο Δάφνη, Καλέσαθω τοῦ, οὐ ξερνάθεο
Μενάλκας. Ισέον ὅπι, ή τοῦ αὐτοῦ ὃν προσῆπε Μοιλά
καν πάλιν φησὶ, τότε γέρησθαι σωτερεμε μῆλα, νῦν δὲ
έοις, ή ἐπερού Μενάλκαν Βοκόλον.

ΝΟΜΕΥΣ. Η ΒΟΚΟΛΟΙ.
ΕΙΛΥΔΙΟΥ Θ.

ΔΑΦΝΙΣ, ΚΑΙ ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

οκολιαδοσθεο Δάφνη. τὸν δὲ ἀσθεό
χεο πρᾶτο.
Ἄλλας ἄρχεο πρᾶτος, ἐφαντάθω τοῦ Με
νάλκασ.

Μόρχως βοστὶν ὑφενίτες, ἀπό στίφασι δὲ ταύσωσο.
Χ' οἱ μὴ ἀμάβοσκοιντο, μὲν φύγοισι τῶν τοιούντων.

Μηδὲν ἀπιπλεύντες. ἐμίν δὲ τὸν Βοκολιαδοσθεο
εὑπερθεντον τοῖς οἰνοῖς Μενάλκασ.

Δ. Αδὺ μὴ ὁμόχος γαρύετο, ἀδὺ δὲ χ' ἀβῶς,
Αδὺ δὲ χ' ἀσύετος, χ' ὁ βοκόλος, ἀδὺ δὲ κῆρων.
Εντὶ δέ μοι πᾶν θωράξ τυχεόν εισέσθη, έν δὲ νένεσται
ληνκάρη

ληνκάρη
ληνκάρη
τοῦ δέ θρεπτο
οὐνέρων το πατρό
οῦτο δαλφινίστη
λίτινα μάτετο
καλλικέντη
φανον, πλαστο
ογμοι ποτε κεφ
Ει πηρι διδρούντο
Φαρι Χειμών
Χειμάτος, ην
Τοιο μὴ τοτο
δαλφινίστη
Αύτοφα. τάσο
Πηρι δέ σούλε
Σπιθών, τε Φάν
Πίπταμον τοι
Βοκολική μάνα
Τάγχη τοι τάσο
Μηκέτη οι θάσο
Τετήση μητέτη
Ιρκεδο οι πρέσπαι
Τάσμοι πάσι ει
ητίνω θεαταί,